

til hulen fra land. I storhetstiden på 1200-tallet bodde det 20 000 munkar i Athos, i dag er det rundt 2 000. Når du setter din fot på det hellige land, trer du bokstavelig talt tilbake i tiden og inn i et levende museum. De anvender fremdeles den Julianske kalender som betyr at de ligger 14 dager bak oss. Og når solen står opp, er klokka ett, mens den ved solnedgang er tolv. Det største med et besøk i Athos er å oppleve tidløsheten. Du møter en livsform som har vært uforandret gjennom århundrene. Klosteridealene og religionsutøvelsen fra den bysantinske verden har klart å overleve. Dagliglivet er i henhold til strenge regler og upåvirket av presset fra den moderne sivilisasjon. Heldig er den som får gjøre en reise dit!

Mitt yrkesliv har bestått av ett år med spikking av vokstenner på Tannlegehøgskolen, ett år med boring i plasttenner på Fantomet, og 42 år med ordentlige tenner. Det får klare seg. Tiden er inne for å legge vekk det dentale for godt. Da er det litt morsomt å kunne si farvel til karies med et reisebrev fra Karyes! Jeg har vært fast bidragsyter til NTFs Tidende siden 1993, men dette blir kanskje mitt siste bidrag. Jeg tillater meg derfor å stjele og omskrive den siste setning i Knut Hamsuns På gjengrodde stier: *Jeg ender min skrivning for Sommernummeret nu.*



Vågakallen ved Kabelvåg. Foto: Espen Mortensen www.esmofoto.no

